

NIEUWSBRIEF

Zomer 2011

Beste lezers,

*Soms kun je overvallen worden door een bepaald gevoel.
Iets wat je eigenlijk wel weet, kan je ineens verwonderen.
Dat hadden wij de afgelopen week.*

*Het gevoel zo 'blessed' te zijn.
Gezegend in alles wat er rondom de projecten gebeurt (is).
Zelf hadden we het niet zo kunnen bedenken....*

Elles

Meer bewoners in hospice 'Alinare mica'

Momenteel zijn er 12 plekken in de hospice. Veel te weinig gezien de vraag naar deze vorm van hulpverlening.

Familie is soms zo wanhopig, dat ze bereid is de dubbele financiële bijdrage van 200 euro per maand te betalen. (Wat natuurlijk niet geaccepteerd wordt.)

Bij de inrichting van het pand zijn op de parterre een huiskamer en eetkamer gecreëerd voor mensen die nog wat mobiel zouden zijn en wilden socialiseren. In de praktijk blijken deze ruimtes in anderhalf jaar tijd nog nooit gebruikt te zijn. De wens bestaat nu om ook deze kamers te gaan gebruiken als patiëntenkamers.

Er is inmiddels een nieuwe deur geplaatst, en wanneer de juiste hulpmiddelen komen, zullen er 6 extra mensen verzorgd kunnen worden in 'Alinare mica'.

'In de tuin van de hospice zaten 's morgens een stuk of 8 wachtende mensen..., binnen nog een aantal.'

WONDERLIJK 1:

Wat wel het meest verwondert, is de steeds groter wordende belangstelling voor de hospice 'Alinare mica' (Kleine Troost). Een treffend voorbeeld daarvan is wel wat Erica vanochtend aantof toen ze naar haar werk ging. In de tuin voor de hospice zaten een stuk of 8 wachtende mensen, binnen nog een aantal. Allemaal met aanvragen voor een opname.

Er gaat geen week voorbij zonder hulpvragen. Steeds vaker gebeurt het dat mensen door artsen uit ziekenhuizen worden doorverwezen naar onze hospice en dat is een goede ontwikkeling. Waar in het begin ook mensen met een verpleeghuis-indicatie werden opgenomen, zijn het nu overwegend personen in een terminale fase. Veel kanker-patiënten. Laatst overleden binnen een week 6 personen.

Voor de 6 personeelsleden (4 verpleegkundigen en 2 verpleegsters) is het geen eenvoudige baan, zowel fysiek als psychisch. Er zijn dan ook enige wisselingen in het personeelsbestand geweest het afgelopen jaar, maar dat maakt het team steeds een stukje sterker.

Roemenen vinden het moeilijk verantwoordelijkheid te nemen. Er wordt altijd naar een 'schuldige' gezocht wanneer er iets gebeurt. Daarom was men in eerste instantie bang dat er iemand zou overlijden wanneer zij dienst hadden. Wie weet wat voor gevolgen dat kon hebben...

Langzaam veranderde dat. De opmerking: "Wat jammer dat ik geen dienst had toen die persoon overleed", geeft een mentaliteitsverandering aan. Het naast iemand willen staan in zijn lijden. Het doel van een hospice!

Over het algemeen is de familie zeer tevreden over de geboden zorg en de materiele omstandigheden.

Afgelopen week heeft een vrijwilligster uit Nederland, die zelf in een hospice werkt, 4 cursusmiddagen gehouden met het personeel, om samen te leren en discussiëren over diverse aspecten van palliatieve zorg.

Laatst was er een ochtend waarop er het gevoel was:
"Ja, dit is het".

WONDERLIJK 2:

Wonderlijk is ook dat de belangstelling voor de kinderboerderij 'Ark van Noach' ineens enorm is geworden. In de agenda staat sinds eind mei vrijwel elke dag een boeking genoteerd, soms wel 3 groepen op een dag.

Het zijn kleuterklassen, maar ook groepen van lagere scholen, gezinnen, dagverblijven voor gehandicapte kinderen en sinds kort ook kindertehuizen. Vooral de laatste 2 zijn meer dan welkom.

Op een dag liep een groepje kinderen met me mee vanaf de poort naar het terras. Toen de speeltoestellen in beeld kwamen, riep het eerste kind enthousiast: "Jongens, ik zie een pretpark!".

Het concept kinderboerderij/speeltuin is hier helemaal nieuw en verrassend voor mensen. Momenteel hebben we als veestapel: 7 geiten, 1 lam, 1 cavia, 5 kippen met vele kuikens, 8 konijnen, 4 gansjes, 5 eendjes, 5 kwarteltjes, 5 schildpadden.

Maar naast het speelplezier, hadden we ook als doelstelling een plek te creëren waar kinderen met emotionele problemen, via de omgang met dieren, rust zouden kunnen vinden. En dat is moeilijker te realiseren. Maar laatst was er een ochtend waarop er het gevoel was: "Ja, dit is het".

Twee meisjes uit ons kinderproject, Ana en Mihaela, kwamen om te helpen op de kinderboerderij. Ana kan, wegens haar agressieve gedrag, maar 2 dagen per week naar school. Een dag per week komt ze bij ons 'werken'. Ook kwam een moeder met een geadopteerd zoontje Marius. Sinds een traumatische verlopen overdracht spreekt hij niet meer in het openbaar. Hij houdt van dieren dus ze wil hem, oa bij ons, langzaam laten socialiseren. Met z'n drieën hebben ze dieren gevoerd, hokken schoongemaakt, water gehaald. Ook kwam een aantal kinderen uit een tehuis op bezoek, twee van hen wilden ook meehelpen. En dan gebeuren er allerlei dingen die je geen therapie mag noemen, maar wel bijzonder zijn.

Een meisje met een nare huidziekte loopt steeds met Coco, de cavia die iedereen 'kusjes' geeft en ook haar lekker likt. Het ultieme gevoel van acceptatie. Mihaela ligt heerlijk met Marius op de hangmatschommel, ze zijn aan het giebelen en ineens gaat hij met haar praten. En na het werk ligt Ana heerlijk op het terras te dommelen met de cavia relaxed in haar nek. En dat terwijl ze een week eerder nog een raam met haar hoofd stukgeslagen heeft.

Kinderboerderij 'Ark van Noach'

De komende zomer gaan er voor de kinderen uit ons dorp allerlei activiteiten plaatsvinden op de 'Ark van Noach'.

Binnenkort wordt er een Vakantie Bijbel Club van 3 avonden georganiseerd. Met hulp van nederlandse vrijwilligsters. Er komen wekelijkse kinder- (bijbel) clubs, wekelijkse engelse lessen en twee keer een week met cursussen oude ambachten.

Kinderen kunnen daar in 5 dagen ambachten leren zoals manden vlechten, macrame, traditioneel borduren en leerbewerken.

Verder willen we proberen om de twee weken creatieve bijeenkomsten voor vrouwen te organiseren.

'...en dan toch het doorzettingsvermogen hebben iets in je leven te willen bereiken...'

WONDERLIJK 3:

Maria (15) begon haar schoolcarrière absoluut niet fantastisch. Hoewel ze genoot van het sociale aspect, ging het leren haar niet goed af. Dat kan gebeuren en we accepteerden dat ook. Zelf echter accepteerde ze het niet....

Na haar 12e is ze aan het leren geslagen en ging ze vooruit. In september 2010 wilde ze heel graag naar een christelijke particuliere school die ook een lyceum heeft. Dit jaar (2011) moest ze examen doen én een toelatingstest voor het lyceum.

Tot onze verbazing heeft ze het gered! Als twee trotse moeders waren we aanwezig op het 'afstudeer'festijn.

Van haar eigen geld had Maria een mooi jurkje gekocht, nieuwe sandalen erbij en het haar in de krul. Daar stond ze haar diploma in ontvangst te nemen, met een baret op het hoofd. Een grote overwinning als je een ernstige handicap aan je gezicht hebt, afgedankt bent door je ouders, 5 jaar in een tehuis voor gehandicapten zat en dan toch het doorzettingsvermogen hebt iets in je leven te willen bereiken.

Zelf zegt ze dat ze zendeling wil worden.... We pushen niks.... Maar haar optimisme is wonderbaarlijk !

VAN ALLES WAT:

Natuurlijk zijn er ook dingen te melden die minder goed verlopen en zorgen baren.

- Zoals de 2 zusjes Cristina en Roxana (13 en 14) uit het kinderproject. Hun ontwikkelingsproblemen op sociaal-emotioneel gebied worden in de puberteit ineens akelig zichtbaar. Vooral het stiekeme en leugenachtige gedrag, een overmatige interesse in jongens, een onverantwoord (en zelfs gevaarlijk) gebruik van internet.

- Ana (14) die door haar buitensporige gedrag amper meer buiten kan spelen, rondom de flat. Laatst kwam een moeder klagen dat ze met brandnetels achter haar dochtertje van 7 aanzat. Het kind durfde niet meer naar buiten wegens Ana. Het is nu de periode waarin ze langzamerhand meer zelfstandigheid en vrijheid moeten krijgen, maar vooral bij deze drie is het zoeken naar de juiste, veilige manier...een hele klus.

- Via de een financiële ondersteuning van de Stichting Bisschop Bekkers, is het mogelijk gemaakt het boek 'Bodemloos bestaan' van Geertje van Egmond te laten vertalen en publiceren. Dit boek gaat over de problematiek van bodemloosheid bij kinderen die in hun vroege jaren ernstig verwaarloosd zijn. Eigenlijk beschrijft het datgene waar we nu tegenaan lopen bij onze kinderen en wat we bij onze grote meiden ook zo duidelijk gezien en beleefd hebben.

Een ingewikkelde problematiek voor alle partijen. We denken dat het belangrijk is dat in Roemenie, waar zoveel verlaten kinderen zijn*, meer kennis komt over de gevolgen daarvan op de lange termijn. We hopen dat de Roemeense versie eind dit jaar uitgegeven kan gaan worden.

*Momenteel zijn er in Roemenie 40.000 verlaten kinderen. Iedere 6 uur wordt een kind afgestaan (bron: PRO-tv)

---

*In maart was ik in Nederland voor (familie)bezoek, een cursus en presentaties.
Het was een goede tijd en bemoedigend om zoveel bekenden te ontmoeten.
Het valt elke keer weer op hoe enorm positief en ondersteunend Nederlanders zijn.*

*We constateren dat door de nieuwe projecten, hospice en kinderboerderij,
ook bij Roemenen steeds meer waardering komt voor dat wat buitenlanders
(oa. jullie en wij samen) voor hen doen.*

*Wonderlijk is het ook dat er nog steeds zoveel mensen zijn die de projecten
van Fundatia Izvor blijven steunen, op allerlei gebied.*

*Meestal kunnen we dat niet persoonlijk meedelen,
maar weet dat het uiterst gewaardeerd wordt!*

Zoveel hulp in een tijd van crisis is een ware zegen!!

*Hartelijke groet,
Elles van der Beek*

Wat we als bestuur graag willen delen:

Elles heeft als rode draad in haar nieuwsbrief het thema Wonderlijk.

De betrokkenheid van mensen, groepen en kerken is verblijdend groot. Er wordt hier met volle overgave gewerkt om het werk van Elles en Erica te helpen voort te zetten.

Elles en Erica leven uit de Bron die niet opdroogt. Om zo een bron te zijn voor mensen in Roemenië die aan hun zorgen zijn toevertrouwd.

Acties 2011

- De **oude metalen actie** van 12 maart jl. heeft het mooie bedrag van € 3200 opgebracht.
- De kraam op de **Oranjemarkt** bleek opnieuw een succes. Zwiertje en Ina Vierhuis hartelijk dank!
- Op 3 mei is er voor 50 kuub aan **(hulp-)goederen** geladen voor de verschillende projecten. Een wagen vol met: incontinentiemateriaal, rolstoelen, po/weegstoel, matrassen, speeltoestellen, kleding enz.
- Ook op de **Schapenmarkt** (14 sept. 2011) in Oldebroek, hopen wij weer met een kraam te staan. U komt onze kraam toch zeker ook bezoeken. Echt de moeite waard.

Fruitplukkers gezocht...

Een succesvolle actie is al jarenlang het fruit plukken. Hiervoor kunnen wij de laatste jaren heel goed terecht bij Fruitbedrijf Bos in Dronten. Samen actief bezig zijn voor het werk van Elles en Erica! We krijgen er plezierige reacties op. De deelnemers vinden de fruitpluk heel gezellig en het geeft hen veel voldoening.

Zoals het er nu naar uit ziet zijn de plukdagen op zaterdag 3 en 10 september. TIP: Zet deze data alvast in de agenda. Als u belangstelling heeft om mee te plukken zouden we het zeer op prijs stellen als u zich nu alvast opgeeft. Dit kan via de mail jolande@vriendenvanizvor.nl of telefoonnummer 038-3761520.

Van een bevriende hulporganisatie kregen wij het volgende bericht.

Op zaterdag 13 augustus 2011 wordt er in Nunspeet een **grote verkoop / rommelmarkt** gehouden. Verkocht wordt: naaispullen, wol, borduurwerk, lappen, stoffen, speelgoed, bloempotten en nog veel meer!! Het adres is: Hullerweg 14 in Nunspeet. De opbrengst is t.b.v.: Stichting Drinkwater Roemenië & Transporten naar Roemenië. Website: <http://roemenie.evelienlimmen.nl/index.html>

Herinnering **adreswijziging secretariaat**: Bovenheigraaf 28, 8096 PK Oldebroek, tel. 0525-632428

Met vriendelijke groet,

Jan, Bert, Jaap, Jolande, Harmke, Geertje, Nelie

Nieuwsbrief digitaal ontvangen.

Om portokosten te besparen, kunnen wij u de nieuwsbrief ook per email toezenden. Wilt u hieraan meewerken? Stuur dan uw e-mailadres naar info@vriendenvanizvor.nl onder vermelding van 'niewsbrief'.